

Feri Lainšček, Pripravili: Tanja Čertov, Angelika Ogris

Kovačeva hvaležnost

Nekoč so živeli trije bratje. Z mamo so živeli v leseni koči. Ker so se težko preživljali, jih je mati poslala v svet z naročilom, da naj je ne pozabijo in se čez sedem let vrnejo.

Najstarejši je obogatel s pekarno, drugi z gostilno. Najmlajši brat pa je v predmestju naletel na starega kovača, ki je iskal vajenca. Kovačija je bila majhna in revna, kovač pa star in slaboten, da ni mogel več dvigniti kladiva. Fantu se je starec zasmilil in je ostal pri njem. Iz leta v leto sta pridelala le za kruh in za kaj boljšega ob nedeljah.

Starejša brata sta mlajšemu ves čas prigovarjala, naj si vendar poišče boljšo službo. Ta pa je bil dobrega srca in je starega moža že tako vzljubil, da ni želel o tem niti slišati. Brata sta ga zaradi tega celo zasmehovala. Toda najmlajši jima tega ni zameril. »Velika sreča, da sta vsaj vidva bogata,« jima je odgovarjal. »Mama bo gotovo zelo vesela in je moja revščina ne bo preveč žalostila.«

Minilo je sedem let in bratje so morali izpolniti obljubo, ki so jo ob odhodu dali materi. Starejša brata sta se domov vračala s tremi vozovi, na katerih sta tovorila svoje bogastvo. Najmlajšemu pa je stari kovač podaril le košarico orehov, ki jih je tisto zimo sušil na peči.

»Sam vidiš, da je to res vse, kar ti lahko dam v zahvalo,« mu je šepnil kovač s solzami v očeh. »Ravno toliko jih je, da ti bo mama ob prihodu lahko spekla potico. Enega pa boš posadil in iz spominjalo name, ko me ne bo več na svetu.«

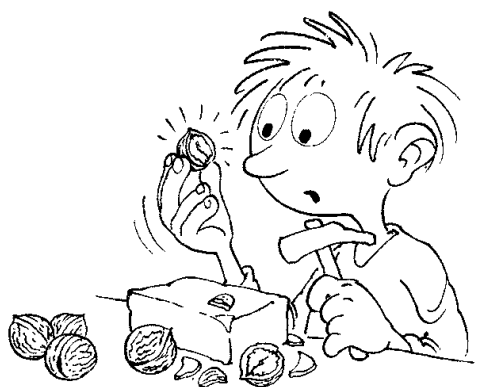
Bratje so se vrnili domov in vesela. Spekla je veliko se je starejša brata nista niti Mati je le objela vse tri sinove Najstarejši sin je zgradil najboljšem kruhu. Drugi je postavil naokoli in je bila vedno polna. Najmlajši pa je za hišo posadil oreh in ostal pri

njega bo zraslo drevo, ki te bo bo več na svetu.«
mati je bila vseh treh enako okusno orehovo potico, a dotaknila. Bila sta užaljena. in ni rekla ničesar.

pekarno, ki je slovela po gostilno, ki je bila edina daleč

materi. Živela sta skromno, tako kot večina ljudi. Prišli so hudi časi in tudi starejša brata sta se morala navaditi na skromno življenje. Ravno takrat pa je prvič obrodil oreh, ki ga je najmlajši sin posadil za hišo. Ko je strl prvi oreh, je ugotovil, da so njegova jedrca zlata. Čisto zlato pa je potem našel tudi v vseh drugih orehih s tega čudežnega drevesa. Bilo ga je toliko, da sta lahko z materjo dobro živela vse do konca svojega življenja. Še starejšima bratoma je lahko primaknil kak zlatnik, če sta bila v stiski.

Naloge:

Kovačeva hvaležnost je pravljica. Pravljica je pripoved, v kateri se resničnost meša s čudežnimi, fantastičnimi in neverjetnimi dogodki. Vse pravljice imajo določene značilnosti.

- S sošolci in sošolkami se pogovarjaj o svojih najljubših pravljicah. Ugotovite, katere skupne značilnosti imajo.
- Katere značilnosti pravljice najdeš v zgodbi Kovačeva hvaležnost?
- Poišči spodaj navedene značilnosti v prebrani pravljici in jih zapiši v tabelo:

Značilnosti	Podatki iz pravljice Kovačeva hvaležnost
Kraj in čas nista določena.	<i>nekoč, v leseni koči, neznano kje</i>
Osebe nimajo lastnih imen ali pa so izmišljena.	
Pravljичna bitja, živali in predmeti imajo čudežno moč.	
Pojavijo se pravljичna števila.	
Čudodelni predmeti v pravem trenutku pridejo v prave roke.	
Dobrota in pravica vedno zmagata.	
Konec je vedno srečen.	